

Rolul creator al artistului si a finalitatea artei in poezia Testament de Tudor Arghezi

Problema rolului creator al artistului avand in constiinta lui Arghezi conexiuni cu sacrul, rezulta ca poezia figureaza printre elementele vesnice ale lumii.

De unde isi trage cuvantul poetic esenta sa eterna?

1. O prima explicatie ar putea fi gasita chiar in strofa I: adresandu-i-se fiului, poetul se intoarce la Geneza, adica la prima Creatie divina. Opera sa se incadreaza astfel intr-o eterna repetare a actului creator sacru, la care iau parte toti Zamislitorii de frumos. Rezulta ca poezia este o ipostaza a Logosului.

La rindul lui, omul devine nemuritor, prin prelungiri in viitorul fara nume (posteritatea, fiul) si in strafunduri de morminte (strabunii, bunii, osemintele).

2. Tot in prima strofa, cateva reprezentari-simboluri fixeaza trudnicul efort al generatiilor: strabunii, batranii urca "pe branci", prin vagaunile vietii (amintind de primii oameni care se ridica din tina in Cantare omului).

Integrat acestei continue sfortari, poetul isi are partea lui de munca si de slava, numele "adunat" in opera fiind suma vietii sale.

3. incepand cu strofa a III-a, ideea legaturii dintre generatii castiga un plus de semnificatii: "batranii" autorului sunt taranii (care au asigurat prin rodire, dainuirea planetei, incadrand-o in ritmurile cosmice); "sudairea muncii sutelor de ani" cumuleaza sirul de opintiri existentiale, avand drept consecinta aparitia unor generatii de intelectuali.

Poetul face parte din chiar prima serie de oameni ai spiritului, iar rostul sau in lume li se datoreaza strabunilor; de aici, ridicarea amintirii lor (metafora "cenusa mortilor din vatra") la rang divin: "Si am facut-o Dumnezeu de piatra ".

Selectandu-si cuvintele din graiul aspru, alcatuit din "indemnuri pentru vite" al taranilor-strabuni, poetul se intoarce la puritatea paradisiului biblic (a carui imagine insumand oameni si animale o intalnim, mai tarziu, in ciclul Logodna). Aceasta curatie se va rasfrange asupra lumii, poezia avand rol purificator si izbavitor.

Aceasta ar fi cea de a treia motivatie a eternizarii cuvantului poetic, autorul adaugandu-i si o tenta sociala:

"Biciul rabdat se-ntoarce in cuvinte

Si izbavesie-ncet, pedepsitor

Odrasla vie a crimei tuturor ".

4. Prin gestul pe care -l savasese stihuitorul, poezia transforma uratul in frumos, in materie

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

artistica:

"Din bube, mucegaiuri si noroi
Iscaat-am frumuseti si preturi noi".

Sub influenta benefica a poeziei "domnita se lasa strabatuta de "fioruri" (Calinescu), iar durerea se converteste in cantec pur:

"Durerea noastra surda si amara
O gramadii pe-o singura vioara".

5. Sintagma "cuvinte potrivite" (care si da titlul primului volum de versuri arghezian), il caracterizeaza pe poet ca pe un artizan care-si faureste creatia, cu truda si cu migala, in "mii de saptamani".

Aceasta demiurgie indelungata si grea ar putea constitui ultima explicatie a investirii poetului prin opera.

in final, creatia viitoare a lui Arghezi este definita prin ingemanarea dintre "slova de foc"si "slova faurita" (cuvantul inspirat, fierbinte, pedepsitor, purificator si cuvantul creat cu truda si migala).